

ת"פ 29529/08/17 - מדינת ישראל נגד מואעד' אדריס, אחמד אדריס

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 29529-08-17 מדינת ישראל נ' אדריס ואח'

בפני בעניין: כבוד השופט איתן כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. מואעד' אדריס
2. אחמד אדריס

הנאשמים

גזר דין- בעניין הנאשם 2

כללי

1. הנאשם 2 (להלן גם: "הנאשם") הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון, בניסיון לתקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 274(1)+(2)+(3) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), ובהתפרעות לפי סעיף 152 לחוק העונשין.
2. בהסדר הטיעון שנכרת בין הצדדים הוסכם שהנאשם יודה ויורשע בכתב אישום מתוקן. אשר לעונש הוסכם שהצדדים יהיו חופשיים בטיעוניהם.
3. לאחר שהוצג הסדר הטיעון הופרד הדיון בעניינו של הנאשם 2 בהתאם לסעיף 88 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "חסד"פ"). ברם המאשימה לא הגישה כתב אישום חדש בעניינו של הנאשם 2 כנדרש בסעיף 89 לחסד"פ, אלא שבמסגרת הסדר הטיעון, הוגש כתב אישום מתוקן בשלישית אשר מתייחס לשני הנאשמים. לפיכך אתייחס לכתב האישום המתוקן בשלישית כאילו הוא כתב אישום נפרד בנוגע לנאשם 2.

כתב האישום המתוקן בשלישית

4. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בשלישית, ביום 06.08.2017 בשעה 16:40 או בסמוך לכך בשער המג'לס שבכניסה להר הבית, ניסה הנאשם 1 יחד עם אחרים להיכנס להר הבית כאשר הוא נושא עמו ארגזי קרטון ובהם צעצועים. השוטר ע' ש' שהיה מוצב במקום יחד עם שוטרים נוספים אמר לנאשם 1 שהוא אינו יכול להכניס את ארגז הצעצועים למתחם הר הבית וכי יוכל לחלק צעצועים לילדים בכניסה להר הבית מחוץ לשער המג'לס. הנאשם 1 מסר את הארגזים לילדים שהיו במקום בכדי שאלה יכניסו אותם להר הבית, והשוטר ש' לקח מהם את הארגזים. בשלב זה החלה התקהלות של כ-40 איש מסביב לשוטר ש' ולנאשם 1. עקב ההתקהלות, הגיעו למקום שוטרים נוספים. הנאשם 1 התעמת עם השוטרים ואלה ניסו לעצור אותו.

עמוד 1

הנאשם 2 - אחיו של הנאשם 1, היה במקום והשתתף בהתפרעות. הנאשם 2 ניסה אף הוא לסכל את מעצרו של הנאשם 1, ודחף את השוטרים שניסו לעצור את אחיו. לאחר מכן השליך הנאשם 2 פלטת עץ גדולה לעבר השוטרים. הפלטה, בגודל כמטר על חצי מטר, שימשה קודם כדוכן תכשיטים. הנאשם 2 זרק את הפלטה לעבר השוטרים ממרחק של כשלושה מטרים, אך זו החטיאה את השוטרים. לאחר מכן, ברח הנאשם 2 מהמקום בעוד שהנאשם 1 המשיך להיאבק בשוטרים. כתוצאה מההתפרעות נפגע השוטר ש' בכתף שמאל.

הנאשם הורשע על שבמעשיו ניסה לתקוף שוטר והתקיפה קשורה למילוי תפקידו כחוק, כשהוא מתכוון להכשיל את השוטר בתפקידו או למנוע או להפריע אותו מלמלאו, כשהוא מזוין בנשק קר, וכשהתקיפה הייתה בצוותא של יותר משני אנשים. כן הורשע על שבמעשיו השתתף בהתקהלות אסורה שהתחילו לבצע בה את מטרתה בהפרת השלום שיש בה כדי להטיל אימה על הציבור.

תסקיר שירות המבחן

5. תסקיר שירות המבחן הוגש ביום 15.09.2019. כדי לשמור על צנעת הפרט של הנאשם אפרט את עיקרי הדברים בלבד.

התסקיר סוקר את הרקע האישי, המשפחתי, התעסוקתי של הנאשם. הנאשם בן 24, רווק, עובד כטבח בחברת קייטרינג. לנאשם 9 שנות לימוד בלבד, לדבריו על רקע קשיים לימודיים. לנאשם עבר פלילי הכולל שתי הרשעות: האחת בגין הפרעה לשוטר והשנייה בגין היזק לרכוש במזיד. בשל כל אחת מעבירות אלה נגזר דינו למאסר מותנה ולקנס.

בהתייחס לעבירותיו הנוכחיות, הנאשם קיבל עליהן אחריות חלקית בלבד והשליך את האחריות על השוטרים. הנאשם תיאר שבעת האירוע היה בכניסה לביתו כאשר שמע צעקות, וכשהגיע למקום ראה מספר שוטרים מכים את אחיו. עוד תיאר שהפיל את הדוכן שהיה לידו ולא זרק את פלטת העץ כלפי השוטרים. שירות המבחן התרשם שהנאשם מצמצם את חומרת העבירות, וכי הוא מונע ומחזיק בעמדת הגנה כלפיו אחיו- הנאשם 1.

בין גורמי הסיכון להישנות התנהגות עבריינית נמנו אלה: הנאשם צעיר ומופנם, בעל יכולת ורבליית דלה וקושי בביטוי עצמי; בעל קווי אישיות ילדותיים ואישיות לא בשלה, טרם פיתח זהות עצמית וטרם גיבש גבולות פנימיים; חווה חוויית תסכול מתמשכת במהלך שנות לימודיו; קושי בוויסות העבירות וקושי להכיל תחושות ורגשות שליליים; נטייה לצמצם מחומרת העבירות; בעל הרשעות קודמות.

בין גורמי סיכוי להימנעות מביצוע עבירות נוספות נמנו אלה: הנאשם מבטא שאיפות לניהול אורח חיים תקין ויצרני; משפחתו מהווה עבורו גורם תמיכה משמעותי; קיבל אחריות חלקית על ביצוע העבירות.

לאור כל האמור לעיל, מצא שירות המבחן **שרמת הסיכון להישנות עבירת אלימות מצד הנאשם - בינונית.**

שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם מאסר בדרך של עבודות שירות, ולהימנע מהטלת מאסר ממש בשל חשש מפני חשיפתו לדפוס עבריינות בכלא. לצד זאת, הומלץ על הטלת מאסר מותנה כגורם הרתעה נוסף.

טיעוני הצדדים לעונש

6. ב"כ המאשימה עתר להשית על הנאשם עונש של מאסר ממש שלא בדרך של עבודות שירות, שלצדו מאסר מותנה וקנס. אשר למתחם העונש ההולם, טען שזה נע בין 12-30 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה וקנס. בטיעונו הסתמך על מתחם העונש הולם שנקבע בת"פ (מח' י-ם) 32819-11-15 **נאצר נגד מדינת ישראל** (06.11.2016), אשר אושרר בהמשך בביהמ"ש העליון, וטען שהנאשם ממוקם בשליש האמצעי של המתחם. הדגיש שנסיבות ביצוע העבירות חמורות בהתחשב באופייה של ההתפרעות ומיקומה באזור שערי הר הבית. עוד ציין לחומרה את עברו הפלילי של הנאשם ואת היעדר קבלת האחריות המלאה על המעשה.

לקולה, ציין את הודאת הנאשם אף אם בשלב מאוחר יחסית, ואת גילו הצעיר.

7. ב"כ הנאשם עתר לקבוע מתחם עונש מתון שנע בין מאסר מותנה לצד קנס כספי ועד לחודשיים מאסר בעבודות שירות לצד מאסר מותנה. בטיעונו הדגיש שהנאשם פעל באופן ספונטני לאחר שצפה בשוטרי מג"ב מכים את אחיו וכאקט מחאה - השליך פלטת עץ שלא פגעה באיש. אשר לתסקיר, טען ששירות המבחן קבע שהנאשם מקבל אחריות חלקית בלבד בהסתמך על טעות, שכן הועבר לעינונו של שירות המבחן כתב האישום המקורי שבו הואשם הנאשם גם בזריקת בקבוק זכוכית, במקום כתב האישום המתוקן. טעות זו של שירות המבחן השליכה לדבריו גם על קביעת מסוכנותו של הנאשם כבינונית. לקולה ציין שהנאשם בחור צעיר, מאז האירוע חלפו שנתיים וחצי אשר במהלכן לא נפתחו נגדו תיקים חדשים; לא נדון מעולם למאסר בפועל; קיבל אחריות והביע התנצלות.

דברי הנאשם

8. הנאשם ניצל את זכותו למילה האחרונה. בדבריו לפני טען שהוא מצטער על המקרה ומבטיח שהדבר לא יחזור שוב. עוד מסר שהוא עובד מדי יום בניקיון בחברת קייטרינג.

דיון והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

9. כידוע, העיקרון המנחה בקביעת העונש הוא **עיקרון ההלימה**, דהיינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו (להלן: "**העיקרון המנחה**").

בית המשפט מצווה לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעיקרון המנחה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

10. במקרה דנא, **הערכים החברתיים המוגנים** שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הם הגנה על שלמות גופם וחייהם של השוטרים העוסקים באכיפת חוק; הגנה על שלום הציבור ובטחונו; שמירת הסדר הציבורי; והגנה על שלטון החוק. כיוון שהאירוע התרחש בשערי הר הבית ועל רקע מניעת הכנסת צעצועים לתוכו, יש להוסיף לערכים המוגנים גם את הצורך בשמירת הביטחון והסדר במקומות הקדושים.

11. לעניין **מידת הפגיעה בערך המוגן**, נראה כי האירוע ממוקם ברף חומרה לא מבוטל בשל הסיכון שנגרם לשוטרים.

12. בחנתי את **מדיניות הענישה הנוהגת** ומצאתי שקיימת מגמה מובהקת של החמרה בעבירות אלה, ובתי המשפט נוהגים להטיל בגין **עונשי מאסר בפועל ממש** גם כשמדובר בנאשמים צעירים ונעדרי עבר פלילי. לצורך גיבוש מסקנתי זו עיינתי בפסקי הדין שלהלן:

ת"פ (מח' י-ם) 32819-11-15 **מדינת ישראל נגד נאצר** (06.11.2016): **הנאשם נידון ל-45 חודשי מאסר לצד מאסר מותנה**. הנאשם הורשע בשלושה אישומים. באישום השלישי, הרלוונטי לענייננו, הורשע הנאשם בהפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות ובהתפרעות. באותו אישום הורשע בכך שנכח בזירת התפרעות שבה יידו אחרים אבנים לעבר שוטרים ולאחר מכן נכח בזירת התפרעות נוספת שבה הוא ביחד עם אחרים יידו אבנים ממרחק של 50-70 מטר לעבר שוטרים ולעבר רכב מכת"זית משטרתי שנועד לפיזור הפגנות. ביהמ"ש המחוזי קבע לאישום זה **מתחם עונש הולם הנע בין 12 ל-30 חודשי מאסר בפועל**.

כן בחנתי גזרי דין שניתנו על עבירות שנעברו במתחם הר הבית, מיקום רגיש אשר מטבע הדברים מהווה נסיבה מחמירה, שיש להקיש מהם לענייננו בשינויים המתחייבים, כדלקמן:

עפ"ג 21523-08-15 **מדינת ישראל נגד עיסאם ענאתי** (14.10.2015): **הנאשם נידון לעשרה וחצי חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה**, לאחר שביהמ"ש המחוזי החמיר את עונשו שעמד על חמישה חודשי מאסר בפועל. הנאשם הורשע בעבירות התפרעות וניסיון תקיפת שוטר בכך שהשתתף בהתפרעות באזור שער שכם בירושלים, ויידה אבנים ובקבוקי זכוכית אל עבר כוחות משמר הגבול.

עפ"ג (מח' י-ם) 33871-01-15, 54348-01-15 **מדינת ישראל נגד עזאיה** (16.04.2015): **הנאשם נידון לשבעה חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש, והחמיר את עונשו של הנאשם שעמד על שלושה חודשי מאסר בפועל. הנאשם הורשע בתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ובעבירת התפרעות בתחום הר הבית, בכך שיידה אבנים אל עבר שוטרים, שאחת מהן פגעה בשוטר.

עפ"ג (י-ם) 48515-02-14 **קאווס נגד מדינת ישראל** (22.06.2014): **הנאשם נידון לששה חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי**. ביהמ"ש המחוזי דחה את ערעור הנאשם על חומרת העונש, והותיר את עונשו של הנאשם על כנו. באותו תיק הורשע הנאשם בכך שהשתתף בהתפרעות בהר הבית, ויידה אבן אל עבר כוחות הביטחון.

תפ (י-ם) 15211-03-12 **מדינת ישראל נגד חיג'אזי ואח'** (02.09.2013): **הנאשמים נידונו לשלושה חודשי מאסר ויום לצד מאסרים מותנים**. הנאשמים הורשעו בכך שהשתתפו בהתפרעויות בתום תפילת יום שישי בהר הבית, ויידו אבנים אל עבר כוחות המשטרה. ביהמ"ש קבע שמתחם העונש הולם למעשה העבירה, נע בין מאסר בעבודות שירות ובין כ-12 חודשי מאסר בפועל. יוער כי הנאשמים לא היו מעוניינים לשאת מאסר בדרך של עבודות שירות.

13. לצורך קביעת **מתחם העונש ההולם**, התחשבתי בעמדתו המחמירה של בית המשפט עליון שבאה לידי ביטוי

במספר רב של פסקי דין. כך בין היתר בע"פ 6931/16 **מדינת ישראל נגד אחמד ברגיני** (05.06.2018), פסק דין אשר רלוונטי לעניינו בשינויים המתחייבים, שם הביע ביהמ"ש העליון את דעתו לעניין חומרת עבירה של ידוי אבן לעבר כוחות הביטחון והגישה העונשית המחמירה המתחייבת מכך, באומרו:

"[...] פגיעתה של אבן כבדה שהושלכה מגובה רב על ראשו של אדם עלולה לגרום לנזק כבד ועל כן מתחייבת גישה עונשית מחמירה. הדברים מקבלים משנה תוקף כאשר הפגיעה מכוונת כלפי גורמי אכיפת החוק".

14. במסגרת ה**נסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. **התכנון שקדם לביצוע העבירה**; העבירה נעברה בתגובה לאירוע שבו חזה הנאשם בשוטרים שהפעילו כוח כלפי אחיו. כך שמדובר בתגובה ספונטנית לאירוע אכיפה ולא בעבירה שנעברה לאחר תכנון מוקדם.

ב. **חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה**; בהסכמת הצדדים צפיתי בסרטון המתעד את האירוע ואשר בו נראה הנאשם משליך את פלטת העץ. בסרטון נראית התקהלות מסביב להתרחשות אשר מכתב האישום אנו יודעים שמדובר במקום שבו הופעל כוח מצד שוטרים במטרה לעצור את הנאשם-1, אחיו של הנאשם. הנאשם נראה כשהוא רץ, נוטל פלטה גדולה של עץ, מניף אותה מעל לראשו ומטיח אותה בעצמה לכוון שבו עמדו השוטרים. מסלול מעופה של הפלטה לא נקלט במצלמה אך מכתב האישום אנו למדים שהיא הייתה מכוונת אל עבר השוטרים והחטיאה אותם. מיקום האירוע היה בשער המג'לס שהוא אחד משערי הר הבית על כל הרגישות הכרוכה בכך. קודם להשלכת פלטת העץ דחף הנאשם את השוטרים במטרה לסכל את מעצרו של אחיו. לפיכך מצאתי שהנאשם הוא שנושא באחריות למעשה וחלקו בהתפרעות ובניסיון התקיפה, משמעותי ורב.

ג. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה והנזק שנגרם בפועל**; ידוי הפלטה לא גרם למרבה המזל לפגיעה בשוטר כלשהו ועל כן הואשם הנאשם רק בניסיון לתקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות ולא בעבירה המושלמת. ברם, לא אזקוף נתון זה לזכות הנאשם שכוונתו לפגוע בשוטרים - לא צלחה. הדעת נותנת שיש לבחון את האירוע בהתאם לפוטנציאל החומרה ולא בהתאם לחומרת התוצאה. בחינה שכזו מעלה שהנאשם העמיד את השוטרים בסיכון ממשי ומוחשי עד כדי גרימת נזק גופני קשה ואף מעבר לכך. ניתן בנקל להעלות הדעת מה היה נזקו של המעשה אילו פגעה פלטת העץ בראשו של מי מהשוטרים והמסקנות הן ברורות.

ד. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה**; כאמור הטריגר לעבירה היה ניסיונם של השוטרים לעצור את אחיו של הנאשם, ניסיון שהיה כרוך בהפעלת כוח. שירות המבחן העריך שאישיותו של הנאשם לא מגובשת והוא טרם גיבש גבולות פנימיים וכי הוא חש חוויית תסכול מתמשכת. נתונים אלה עמדו ככל הנראה בבסיס תגובתו האלימה לסיטואציה שבה חזה והובילה את

שירות המבחן להעריך שמסוכנותו בינונית. מדובר אפוא בחוסר בשלות שמנעה מהנאשם לשקול את מעשיו ואת השלכותיהם.

15. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 י"ג), ולאחר שקלול מכלול הנסיבות והשיקולים במקרה דנא ובפרט כשמדובר בהשלכת פלטת עץ גדולה אל עבר שוטרים, בעוצמה, מטווח קרוב ביותר, יחד עם תוקפים נוספים במהלך התפרעות, והכול במטרה לסכל מעצר, סבורני **שמתחם העונש ההולם את המעשה נע בין שמונה חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי ועונשים נלווים ועד שלושים חודשי מאסר לצד מאסר על תנאי ועונשים נלווים.**

למען הבהירות אוסיף שנסיבות המעשה שעשה הנאשם, חמורות בעיני יותר מידי אבן ממרחק רב לעבר שוטרים שכן פוטנציאל הסיכון של מעשה שכזה הוא רב וכך גם ההסתברות שייפגע שוטר כתוצאה מהמעשה גבוהה יותר.

16. במקרה דנא, לא מצאתי שקיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

גזירת העונש המתאים לנאשם - נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

17. בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** ולתת להן משקל, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם.

בהתאם לכך נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו;** הנאשם צעיר בן 24, ועבר את העבירה בהיותו בן 22. שירות המבחן התרשם שאישיותו של הנאשם לא בשלה וכי טרם פיתח זהות עצמית וגיבש גבולות פנימיים. הנאשם העיד לפניי שהוא עובד לפרנסתו בניקיון בחברת קייטרינג. לנאשם 9 שנות לימוד בלבד וכפועל יוצא מכך אפשרויות התעסוקה הפתוחות בפניו הן מצומצמות. ברי שמאסר בפועל עלול לדרדר את הנאשם למחוזות שוליים ולפגוע בסיכויים שינהל בעתיד אורח חיים נורמטיבי. שיקולים אלה קיבלו ביטוי בהמלצת שירות המבחן שלפיה נוכח גילו הצעיר של הנאשם והחשש מחשיפה לגורמים עברייניים, הומלץ להימנע מהטלת מאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו;** הנאשם הודה במיוחס לו ועל כן ניתן להניח לטובתו הנחות מקלות שנוהגים להניח ביחס לנאשם שהודה. שירות המבחן התרשם שנטילת האחריות של הנאשם חלקית בלבד והוא משליך את האחריות לביצועה על השוטרים. כאמור, בשלב הטיעונים לעונש טען ב"כ הנאשם ששירות המבחן שגה בהתרשמותו בעקבות הטעות שנעשתה עת הועבר לעיונו של שירות המבחן כתב האישום המקורי ולא המתוקן. אכן, בתסקיר שירות המבחן נכתב שהנאשם הכחיש שהשליך בקבוק לעבר השוטרים, דבר שלא יוחס לו בכתב האישום המתוקן. ברם ללא כל קשר לעניין הבקבוק, טען הנאשם באוזני שירות המבחן שהפיל דוכן שהיה במקום

והכחיש שהשליך את פלטת העץ באופן שתואר בכתב האישום ושתועד בסרטון, כך שיש בסיס איתן להתרשמותו של שירות המבחן. מכל מקום גם בנסיבות אלה, אתן משקל מסוים להודאת הנאשם והבעת הצער בדבריו לפניי.

ג. **עברו הפלילי של הנאשם;** לנאשם כאמור עבר פלילי הכולל שתי הרשעות קודמות. בשנת 2018 הורשע בהפרעה לשוטר במילוי תפקידו ודינו נגזר למאסר מותנה וקנס. באותה שנה, הורשע גם בעבירה של היזק לרכוש במזיד שבגינה נידון לעונש דומה. עולה אפוא ששני גזרי הדין ניתנו אך לפני כשנה דהיינו לאחר שהנאשם עבר את העבירות דנא, בגין עבירות שנעברו לפניו. כך שניתן לומר שמאז שהורשע ונגזר דינו, לא עבר הנאשם עבירות נוספות. נוסף כל כך, לא מדובר בעבירות מן החמורות, ובנסיבות אלה, יש לתת להן משקל מסוים אולם לא מצאתי שמדובר בנתון בעל משקל רב.

שיקול הרתעת הרבים

18. העבירות שבהן עסקינן הן נפוצות וחמורות והפכו בשנים האחרונות לחזון נפרץ בעיר העתיקה בירושלים. על בית המשפט בפסיקותיו ליטול חלק מרכזי במיגור התופעה בדרך של הטלת ענישה שיש בה להרתיע את הרבים. לפיכך, מצאתי שיש צורך מוגבר לתת מענה לשיקול זה ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם.

לאור כל האמור, סבורני שיש סיכוי של ממש שהחמרה מסוימת בעונשו של הנאשם תביא להרתעת אחרים, ועל כן החלטתי להחמיר החמרת מה בעונשו כדי לקדם שיקול זה.

העונש המתאים - סיכום

19. לאחר שנתתי דעתי לכלל הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ולשיקול הרתעת הרבים הגעתי לכלל מסקנה שיש למקם את הנאשם **בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם**, קרי, לגזור על הנאשם עונש מאסר בן עשרה חודשים.

סוף דבר

20. לאחר ששקלתי את רכיבי הענישה - סוגם, מידתם והשפעתם ההדדית, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **מאסר בן עשרה חודשים בניכוי ימי מעצרו.**

ב. **מאסר בן ארבעה חודשים שאותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מהיום עבירת אלימות ויורשע בה בדין בתוך התקופה או לאחריה.**

מזכירות בית המשפט תמציא את העתק גזר דין לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ד' כסלו תש"פ, 02 דצמבר 2019, במעמד הצדדים.